

24-01-2018 ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

† Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Ἰσχυος ὁ Πᾶ

^Γχ^Μ
^ππ^θ ^Πε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δα
^Πευ λο γη με νος ο ^Δερ χο με νος εν ο νο μα
^Πτι Κυ ρι ου ^ππ^θ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

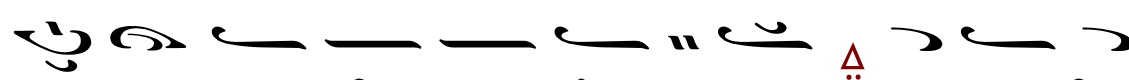
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ᾠ Πα

^χ_π ^Π
Κω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου

και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
^π_γ
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

βα α ρων δω ρου με νος ^π_γ και το σον φυ

λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι

τε ευ μα ^π_γ

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ εἰς τὸ Θεός Κύριος.

^χ_π ^Π
 Οι την σην προ στα σι αν κε κτη με νοι Α

χραν τε και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει

νω ων εκλυτρουμενοι ^π τω σταυρω του υι ου
σου εν παντι φρουρουμενοι ^π κα τα χρε ος
σε πααντες ^Δ ευ σε βως μεγαλυνομε ^π ε εν ^π
σου.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος πλ. δ' Νη — Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυσεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Βλέπων ὁ ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ἔλεγε· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυσεν οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο ἀλλ'

ο παν των α νε χο με νος Μνη σθη τι μου

Κυ ρι ε εν τη Βα σι ι λει α α σου

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης, εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Ἐν με σω δυ ο λη στων ζυ γος δι και

ο συ νης ευ ρε θη ο Στα αυ ρο ο ος σου του

μεν κα τα γο με νου εις Α α δην τω βα ρει

της βλα σφη μι ι ας του δε κου φι ζι με

νου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χριστε ο Θεος δοξα σοι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν ἄμνον καὶ ποιμένα, καὶ λυτρωτήν, ἡ ἄμνᾶς θεωροῦσα, ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Μετα τὴν β' Στιχολογίαν,

Καθίσματα Σταυρώσιμα .Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Εν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἦνθησεν, ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε· γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἄφθαρτοι ὄντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν μεσω της Ε δεμ ζυλον θανατον ην
 θησεν εν μεσω δε της γης ζυλον ζωης
 εβλαστησε γευσαμενοι γαρ του πρωωτου
 αφθαρτοι οντες φθαρτοι γεγοναμεν σchon
 τες γαρ του δευτερου της αφθαρσιις
 κατετρυσσαμεν δισταυρου γαρ
 εσωσε Χριστος το γενοσ των ανθρωπων

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
 αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός, εἰσφέρων
 νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ
 ἔνδυμα, ἀνθρώποις, φέρον ἐπάγη, ἐπὶ τῆς γῆς,
 καὶ κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη, πάσης χαρᾶς, ὃν

ὁρῶντες ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
συμφώνως ἐκβοήσωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός
σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον*

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ, δακρυρροοῦσα,
ἐλεεινῶς ἡ Θεοτόκος ἀνεβόα· Ἀκατάληπτον
ὄντως, Υἱὲ τὸ πάθος σου, οὐ φέρω τῶν
σπλάγχνων μου χωρισμόν, οὐ στέγω ὁρῶσά σε,
ἐν Σταυρῷ, μὴ παρίδης τὴν δούλην σου, ἀνάστα
ἐκ τῶν νεκρῶν, δοξάζων με κραυγάζουσιν·
Πολυέλεε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν

Καθίσματα

Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ξύλον πικρίαν ἐν Ἐδέμ, τὸ πρὶν ἐξήνεγκε,
ξύλον Σταυροῦ δὲ γλυκεράν, ζωὴν ἐξήνθησεν· ὁ
Ἀδὰμ γὰρ φαγών, εἰς φθοράν, κατώλισθεν·
ἡμεῖς δέ, κατατρυφῶντες σαρκὸς Χριστοῦ,
ζωούμεθα, καὶ θεούμεθα μυστικῶς, Βασιλείαν
λαμβάνοντες, αἰδίδιον τοῦ Θεοῦ· διὸ καὶ πίστει
κράζομεν· Δόξα Λόγε τῷ πάθει σου.

Στιχ. **Θ**αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Μαρτυρικόν, ὅμοιον

Δί' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, τὰς πυριφλέκτους, ἀπονεκρώσαντες ὁρμάς, καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν, τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος, θαυματουργεῖν, ὧντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὅστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον Σταυρῷ, κατιδοῦσα ἐβόα· Τέκνον μου τί τὸ ξένον, καὶ παρ' ἐλπίδα, νῦν τοῦτο θέαμα; Πῶς ἡ ζωὴ τῶν πάντων, βροτοῖς ὁμοίως καταδεδίκασαι; Ἀλλὰ ἀνάστα Λόγε ἐκ νεκρῶν, τριήμερος ὡς εἶρηκας.

Εἴτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάζεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ α'

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Αρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,
τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαιϊκὴ ῥάβδος,
σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν,
Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
ᾧσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ ἐκ τοῦ ξύλου ἐνηδόνῳ βρώσει με,
νεκρὸν γενόμενον, ἐπὶ Σταυροῦ Λόγε, νεκρωθεὶς
ἐζώωσας, καὶ δόξῃ κατεκάλλυνας, προσκυνῶ
σου τὸ κράτος, ὑμνολογῶ τὰ παθήματα, καὶ τὴν
εὐσπλαγχνίαν τὴν ἄμετρον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ἐφηπλώθη ἐπὶ ξύλου ἄμπελος, ἡ
ἀγεώργητος, οἶνον ἡμῖν θείας, χάριτος
ἀπέσταξε, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα, καὶ τῆς
πλάνης τὴν μέθην, ὀλοσχερῶς ἀναστέλλοντα, καὶ
τὴν ἁμαρτίαν καθαίροντα.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Πεποικιλμένοι ἱεροῖς ἐν στίγμασι, Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, καὶ ἀθλητῶν πόνοις, ἐγκαλλωπιζόμενοι, καλλοποιῶ παρίστασθε, μετὰ δόξης Δεσπότη, πανευκλεῶς εὐφραινόμενοι, καὶ θεοειδεῖς γνωριζόμενοι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρώμη τῇ θείᾳ προφανῶς ῥωννύμενοι, ἅγιοι Μάρτυρες, τοῦ δυνατοῦ πᾶσαν, ἰσχὺν τὴν ὀλέθριον, ἀνδρείως κατεβάλετε, καὶ στεφθέντες ὠραίως, νικητικοῖς διαδήμασι, χαίροντες Κυρίῳ παρίστασθε.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε, ἡ Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις, καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν· Οἶμοι Τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται,
δεδοξασμένη Ἀγνή, ἡ τῶν πιστῶν δόξα, μόνη
χρηματίσασα· διὸ μελλούσης δόξης με, κοινωνὸν
σαῖς πρεσβείαις, δοξάζοντά σε ἀνάδειξον,
ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς Πανάμωμε, ὁ τῆς
κοιλίας σου, δι' οὗ βροτοὶ πάντες, τῆς ἀρᾶς
ἐλύθημεν, εὐλογημένη Πάναγνε, ἀνερμήνευτον
θαῦμα, ἀκατανόητον ὄραμα, πάντων τῶν
βροτῶν τὸ διάσωσμα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων δυσωπεῖ σὲ Κύριε, πληθὺς
ἐκάστοτε, τῶν Μαθητῶν δῆμος, Προφητῶν ὁ
σύλλογος, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων σου, διὰ τῆς
Θεοτόκου, ἁμαρτημάτων συγχώρησιν, δώρησαι
ἡμῖν ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν ἐν σπλάγχνοις δεξαμένην Ἀχραντε,
τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, ἐκδυσωπῶ πίστει, τῆς

γεέννης ῥῦσαί με, καὶ τῆς ἀποκειμένης μοι, διὰ
πλῆθος πταισμάτων, κολάσεως ἐλευθέρωσον,
σοῦ ταῖς εὐπροσδέκτοις δεήσεσι.

Κανών τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ α'.

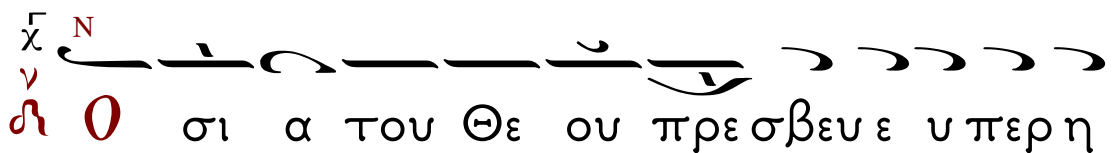
Ἦχος πλ. δ'.

Ἄσμα ἀναπέμφωμεν λαοί...

Ἦχος Ν
 Ὁ σι α του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η
 μων

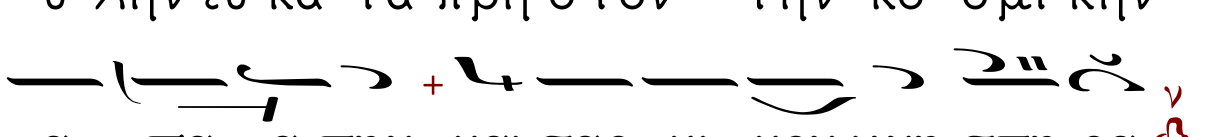
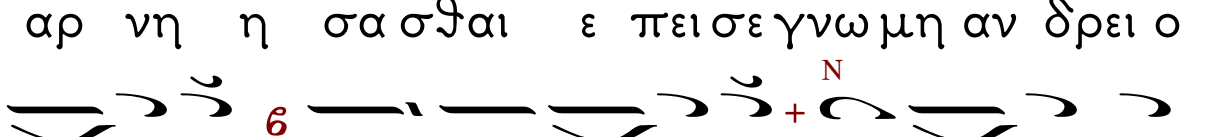
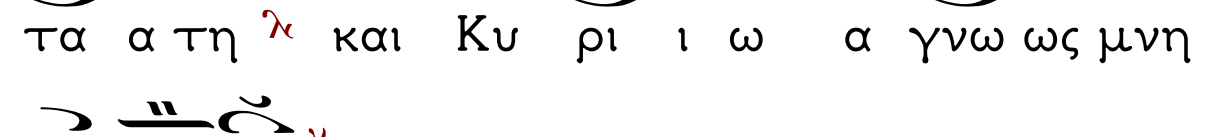
Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυνθέντα
 πράξεσιν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκείωσόν με
 τούτῳ, εὐχαῖς εὐπροσδέκτοις σου, Ξένη σεμνὴ
 Ὅσια, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα.

Ἦχος Ν
 Ξε νον ον τα πα σης α ρε της και μα κρυν
 θεν τα πρα ξε σιν α πο Θε ου α το ο
 ποις οι κει ω σον με του τω ευ χαις αις ευ
 προσ δε κτοις σου Ξε νη σε μνη Ο σι ι α σου
 τον ξε ε νον βι ον ευ φη μουν τα

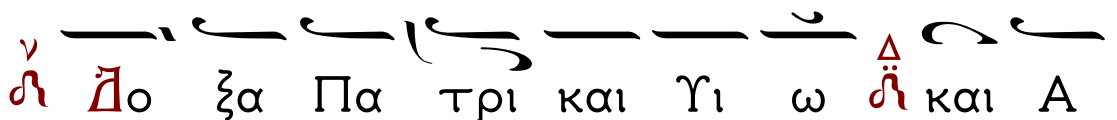

 Ο σι α του Θε ου πρε σβευ ε υπερ η
 μων

Πϋρ σε αναφλέξαν νοητόν, ὡς ὕλην
 εὐκατάπρηστον, τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ
 σαρκικὸν μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμη
 ἀνδρειοτάτη, καὶ Κυρίῳ ἀγνῶς μνηστευθῆναι.

 Πυρ σε α να φλε ξαν νο η τον ως

 υ λην ευ κα τα πρη στον
 α πα α την και σαρ κι κον μνη στη ρα
 αρ νη η σα σθαι ε πει σε γνω μη αν δρει ο

 τα α τη
 και Κυ ρι ι ω α γνω ως μνη

 στευ θη ναι

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω
 και Α

γι ω Πνευματι ^ν

Ξένην έννοήσασα ζώήν, έν ούρανοίς τήν μένουσαν, καί μή παρεχομένην τήν κλήσιν ώς τήν προᾶξιν, ήμείψω καί έδραμες, έλαφος ώς διψῶσα, άθανάτου κατ' ίχνος μνηστήρος.

^N
^ν **Ξ**ε νην εν νο η σα σα ζω ην εν ου

⁶
ρα νοις την μενουσαν ^λ και μη παρεχο

^ν
με ενην την κλησιν ως την προξιν ^ν η

^ν ^ν
μει ει ψω και εδραμες ε ελαφος ως

^Δ
δι ψωσα ^ν
α θανατου κατ' ί χνος

^ν
μνηστηρος ^ν

Θεοτοκίον ^ν ^Δ
^ν και νυν και ^ν ει και εις

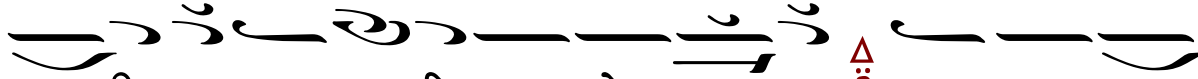
^ν
τους αιωνων αμην ^ν

“Υμνοῖς τὴν πανάχραντον πιστοί, Μαρίαν
εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν
κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν
εὐδίων λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν
σωτηρίαν.

 γ δ' Υμνοῖς τὴν πα να χραντον πι στοι Μα

 ρι αν ευ φη μη σω μεν λ την Θε ο μη το ρα

 την κε χα ρι τω με νην δ την σκε ε πην την

 εν θε ον τον ευ δι ον λι με να δ την των πα

 αν των πι στω ων σω τη ρι αν δ

Κανὼν Σταυρώσιμος,

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ' .

Ὁ Εἰρμός .

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ στερεώσας οὐρανόν, καὶ γῆν ὁ θεμελιώσας, καὶ τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ πεδήσας, σὺ ἐδέθης δι' ἐμέ, Σταυρῷ προσαναρτώμενος, ὅπως δεσμῶν με λύσης, τῆς ἁμαρτίας Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυροῦ τῷ ξύλῳ ὁ ἐχθρός, προσκόψας ἐθανατώθη, σὺν τοῖς δαίμοσιν αὐτοῦ τοῖς κακούργοις, καὶ ὁ γεύσει πονηρᾶ, κατακριθεὶς ἡλέηται, καὶ ἐδρασμῷ ἢ κτίσις, εὐσεβείας ἐνίδρυσται.

Μαρτυρικὰ

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολυειδέσιν αἰκισμοῖς, καὶ ξίφεσι καὶ θηρίοις, καὶ γυμνότητι σωμάτων οἱ θεῖοι, καὶ γενναῖοι Ἀθληταί, διδόμενοι ἀχείρωτοι, τῷ πονηρῷ διώκτη, ἔμειναν νεύσει τῇ κρείττονι.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αποσκοποῦντες λογισμῷ, νηφούσῃ τε διανοίᾳ, πρὸς τὰ μένοντα ῥεόντων τελείως, κατεφρόνησαν, Χριστοῦ, οἱ Μάρτυρες οἱ ἔνδοξοι· ὅθεν τοὺς ἀνυποίστους, πόνους ὑπέφερον χαίροντες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πολυῦμνητος Ἀμνάς, τὸν Ἄρνα θεασαμένη, πρὸς ἐκούσιον ἐλκόμενον πάθος, καὶ σταυρούμενον σαρκί, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ τὴν μακροθυμίαν, ὕμνει τὴν τούτου δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ γ' . Ἦχος πλ. δ'
Οὐρανίας ἀψίδος ὁροφουργέ Κύριε...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰερᾶς πολιτείας, ἀποπεσὼν ἄχραντε,
παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ κατάκριτος,
ὅλος γεγένημαι, ἢ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα, πάσης
κατακρίσεως, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στεναγμοὺς ἀνενδότους, καὶ ψυχικὸν
δάκρυον, καὶ διηνεκῇ μοι παράσχου, Κόρη
κατάνυξιν, ὅπως πενθήσω μου, τὰ συμφυέντα
μοι πάθη, ἐξ ἀπροσεξίας μου, Θεοχαρίτωτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπουράνιαι τάξεις, λειτουργικὰ πνεύματα,
ἄγγελος Προφητῶν Ἀποστόλων σου, καὶ
Μαρτύρων σου, σὺν τῇ Τεκούσῃ σε,
ἐκδυσωποῦσιν Οἰκτίρμον, τῷ λαῷ σου δώρησαι,
πταισμάτων ἄφεσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

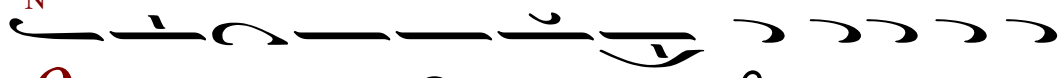
Συμπαθείας με θείας, ὥς συμπαθῆς
Ἄχραντε, νῦν καταξιῶσαι δυσώπει, τὸν
εὐσυμπάθητον· τρόπους ἀσπλάγχνους γάρ,
ἀσυμπαθεῖς κεκτημένον, μετανοίας τρόποις με,
νῦν ἀνακάλεσαι.

Κανών τῆς Ἀγίας.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

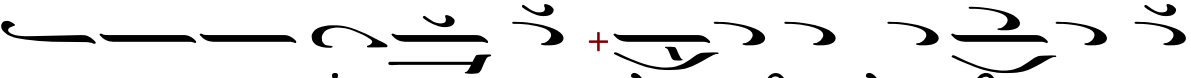
Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς...

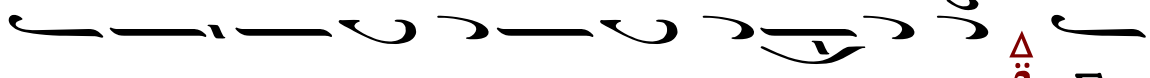
Ἄ ^χ ^N
 ^ν **Ο** σι α του Θε ου πρεσβευ ε υπερη

 μων ^ν **Δ**

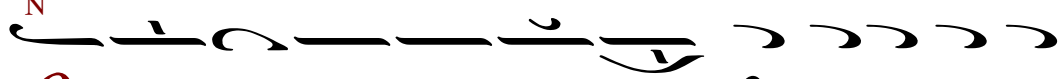
Κατακρατήσας ἔρως ὁ θεϊκός, τῆς ἀγνῆς
ψυχῆς σου, λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς
ἀσκήσεως πόνων ἔπεισε, Σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως.

^ν ^N
 ^ν **Κ**α τα κρα τη σας ε ρως ο θε ι κος ^Δ **Δ**

 της α γνης ψυχης σου λη η θην λαμβανειν σε

^ν
 ^ν **Δ** των της α σκη σε ως πο νων ε πει σε ^Δ **Δ** Σε

 μνη η και της φυ υ σε ε ως ^ν **Δ**

^ν ^N
 ^ν **Ο** σι α του Θε ου πρεσβευ ε υπερη

 μων ^ν **Δ**

Τοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς,
ἡδομένη κάλλη σαρκὸς ἐμάραντας, καὶ ὥφθης,
ὠραιότατη, θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Του α θα να του μνη στη ρος καλ λο
ναις η δο με νη καλλη σαρκος ε μα ρα νας
και ω φ θης ω ραι ο τα τη θει ον προς
νυμ φω ω να σκη νω ω σα α σα

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν κτησαμένη
ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἐπέτασας Μακαρία, ὥς
περιστερὰ ἀδιάφθορος.

Κε χρυ σω με νας πτε ρυ γας α ρε των
κτη σα με νη υ ψος προς ου ρα α νι ι ον

ε πε τας Μα κα ρι α ως πε ρι

στε ρα α α δι α α φ θ ο ο ρος

Και νυ υν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην

Ἡ φωτεινὴ νεφέλη τοῦ νοητοῦ, καὶ φαιδροῦ
Ἡλίου τοῦ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστροῦ σου
Παρθένε, φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον
Ἡ φω τει νη νε φε λη του νο

η του και φαι δρου Η λι ου του α να

τει λαν τος εκ της γαστρος σου Παρ θε ε

νε φω τι σον τας ψυ χα ας των υ μνου ν των

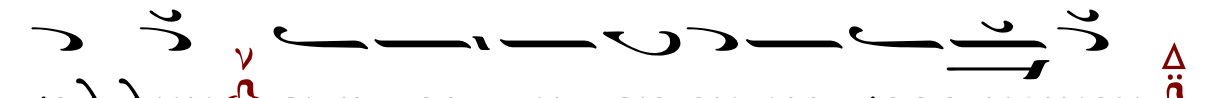
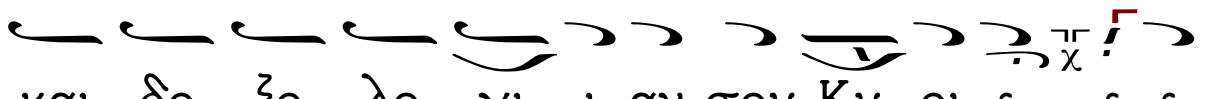
σε ε ε ε

Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς
ᾠχος πλ. δ'

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

ᾠχος λ' Νη

 στε ρε ω σας λο γω τους ου ρα νους

 και την γην ε δρασας ε πι υ δα α των

 πολλων στε ρε ω σο ον με προς υ μνον

 και δο ξο λο γι ι αν σου Κυ ρι ε ε ε

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρός, αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς νυμφίῳ Πανόλβιε, καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπὶ κληρον· ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληρουχίαν θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον ὁμοιον*

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσών, ἐξ ἐχθρῶν ἁοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς θερμῇ ἀντιλήψει, καὶ σκέπῃ μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνοῦντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν Πανάγιον τόκον σου

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἦχος λδ' — Γα

Ἰ λ α σ θ η τ ῖ μ ο ι Σ ω τ η ρ π ο λ λ α σ ο ι
α φ ρ ο ν ω σ π τ α ι σ α ν τ ι κ α ι τ η ς μ ε ν ο υ σ η ς ε
κ ε ι κ ο λ α σ ε ω ς λ υ τ ρ ω σ α ι ε χ ω ν δ υ σ ω
π ο υ ν τ α σ ε Η λ ι ο υ ο υ τ ο ν μ ε γ α ν κ α ι
τ η ν α χ ρ α ν τ ο ν Μ η τ ε ρ α ν σ ο υ ο υ ο υ
ο υ ο υ ο υ

Κοντάκιον

Ἦχος β'

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἰλεων Ξένη, τὸν ξενοτρόπως ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἐκδυσώπει Χριστὸν ἡμῖν γενέσθαι Ἀοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς τὴν σὴν μνήμην ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν, ἣν πᾶσαι τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον καὶ ἁγίαν πανήγυριν, Ἐνδοξε, πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης καὶ τῶν δύο αὐτῆς θεραπαινίδων.

Στίχοι

Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
Οὗ ζώσα καὶ πρίν, ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.
Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὔσαι ξένοι.
Εἰκάδι οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε
Τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Παύλου Παυσιρίου καὶ Θεοδοτίωνος,
τῶν αὐταδέλφων.

Στίχοι

Παυσίριον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους,
Ποτάμιος ῥοῦς καὶ συνάθλους δεικνύει.
Ἴδου τράχηλος ἐλθέτω δὴ τὸ ξίφος,
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου
Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ
Τιμοθέου καὶ Ἀγαπίου τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Μακεδονίου.

Στίχοι

Μονῶν ἀπείρων πατρικῆς σῆς οἰκίας,
Μακεδόνιος Χριστὲ λαμβάνει μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων
τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ
Πέρσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμογένους καὶ Μηνᾶ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φίλωνος, Ἐπισκόπου γενομένου τοῦ Καλπασίου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου Πρεσβυτέρου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στίχοι

Τοὺς τρεῖς Ἀδελφοὺς θεῖος εἷς συσχὼν πόθος,

Θεῖον ποθεῖν ἔπειθεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ἑλλάδιος ὁ Κομενταρήσιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Ὑπὸ ξίφος θεὸς Ἑλλάδιος αὐχένα,

Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἥσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Τὶς τοὺς μακροὺς σου Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;

Καὶ τὶς θανόντος τῶν πόνων σου τὰ στέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ τάφου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

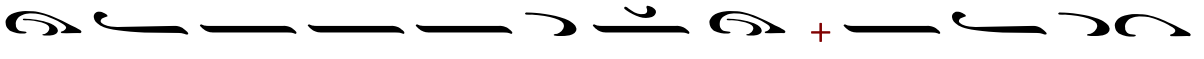
Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ
πᾶν, σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ
προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ,
καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος πλ. δ' Νῆν ^χ ^N
 Ὁ στε γα α ζων εν υ दा सि ता

 υ πε ρω ω α αυ του ο τι θεις θα λασ

 ση ο ριον ψα α μ μ ο ν ⁶ ^λ και συ νε χων το παν

 Σε υ μ νει η λιο ς Σε δο ξα α ζει σε

 λη η νη σοι προ σφε ρει υμ νον πα σα κτι ι σις

 τω Δη μι ουρ γω και κτι στη εις τους αι

ω ω να α α α α α ας
Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα πλαγίου δ'

Ἦχος λ' α' Νη

Στίχος α' ^{χ' N}
^ν Δ' Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ^{ε λ} και η γαλ λι α σε το

πνε ευ μαμου ^{χ' Δ} ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

μου ^ν Δ'

^ν Δ' Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ ^ν Δ' την α δι α φθο ρως Θε

ον Λο ο γον τε κου σαν ^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ν Δ'

Στίχος β' ^{χ' N}
^ν Δ' Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πεινωσιν της δουλης αυτου ι

δου γαρ α πο του νυν ^χμα κα ρι ου σι με

πα α α σαι αι γε νε αι γ

[illegible]

καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτην ἰσχύωσ

των Σε ρα φειμ ^ν την α δι α φθo ρως Θε

ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Στίχος γ' χ^N
 γ **0** τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος και α γι ον

το ο νο μα αυ του και το ε λε ος

αυ του ^χεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με ενοις αυ τον ^ν

^N
^ν την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ ^ν την α δι α φθο ρως Θε

ον Λο ο γον τε κου σαν ^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ν

Σπύχος ^δ ^ν ^χ ^N
^Δ ^ν ^Δ ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του ^Δ δι ε σκορ πι σεν ^Δ υ

πε ρη φανους ^χ δι α νοι α καρ δι ι ας αυ

των ^ν

^N
^ν Ἄ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ Ἄ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ ^ν Ἄ την α δι α φθο ρως Θε

ον Λο ο γον τε κου σαν ^Δ Ἄ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ν Ἄ

Στίχος ε' ^χ ^N
^ν Ἄ Κα θει λε δυ να στας α πο

θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους ^Δ Ἄ πει νων

τας ε νε ε πλη σεν α γα θων ^χ ^Δ Ἄ και πλου

του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους ^ν Ἄ

^N
^ν Ἄ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ Ἄ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ ^ν την α δι α φθο ρως Θε

ον Λο ο γον τε κου σαν ^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ν

Σπῖχος 5' ^χ ^ν ^Δ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους ⁶ ^ν

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων ^Δ τω Α βρα αμ ^χ ^Δ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ως αι ω νος ^ν ^Δ

^N ^ν ^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συ γκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ ^ν την α δι α φθο ρως Θε

ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Κανών α', Ὡδὴ θ', τῆς Ὀσίας

Ἰχθὺς πλ. ὄν.

Ὁ Εἶρμος

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

$$\tau_{\text{H}\chi\text{os}}^{\lambda\ddot{\alpha}} \longrightarrow \Gamma_{\alpha}^{\mathcal{Q}}$$

να το λη ⁺ εξ υ ψ ους και κα τευ θυ νεν η

μας εις ο δον ει ρη νης

Ἦχος λδ

ζι ον ε στιν ως α λη θως
 κα ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε
 ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ και εν δο ξο τε ραν α
 συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
 ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε με γα λυ νο με ε ε εν

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β'

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ξενίαν τὴν οὐράνιον, ποθοῦσα Ξένη
πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν θεοφόρε, πατρίδος
πλούτου καὶ γένους, φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν
σταυρόν σου δὲ ἄρασα, Χριστῷ προθύμως
ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι
βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον

Ἦχος β'

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ῥάθης ὑπερέχουσα, τῶν Ποιημάτων
Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθέने, Θεὸν τῶν
ὅλων καὶ Κτίστην, οὗ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι,
γυναῖκες αἱ θεόφρονες, νεανικῶς ἠρίστευσαν,
μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογημένη
Μαρία.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη παῶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Γοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα. Ἦχος πλ. δ'

Τοῦ Μωϋσέως ἡ ῥάβδος, τὸν τίμιον
Σταυρόν σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ
γὰρ σῶζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν
σου Φιλάνθρωπε.

^N
^ν **Δ** του Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
μων ^ν **Δ** εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
λασσης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρω ω πε ^ν **Δ**

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα, τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως κοινωνοὺς, ἡμᾶς ἀνάδειξον Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μανίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

^{χ̄}^N
^ν
 Ὁ εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
 ξυ λον της γνω σε ως ⁶
^λ α νε βλα στη σεν εν
 με σω των φυ των ^ν
^λ η Εκ κλη σι α σου
 Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε ⁶
^λ τον πη
 γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην ^ν
^λ αλ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα

τον Α δαμ^Δτο δε ε ζω ο ποιησε πι ι
 στει σω θεν τα τον Ληστην^ν ου της α φε σε
 ως κοι νω νους^Δ η μας α να δει ζον Χρι στε ο
 Θε ος^Δ ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας^ν την
 καθ η μων μα νι αν του εχ θρου^Δ και α
 ξι ω σον η μας της ου ρα νι ου Βασι λει α
 ας σου^ν

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

*Τί ὑμᾶς καλέσωμεν
 Μαρτυρικὸν*

Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ ἀήττητοι, οἱ
 νικήσαντες τὴν πλάνην, τῇ δυνάμει τοῦ

Σταυροῦ, ἀπολαύετε τὴν χάριν, αἰωνίως τῆς
ζωῆς. Τυράννων, ἀπειλὰς οὐκ ἐπτοήθητε,
βασάνοις, αἰκιζόμενοι εὐφραίνεσθε, καὶ νῦν τὰ
αἵματα ὑμῶν, γέγονεν ἰάματα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ἄ
Μαρ τυ ρες Χρι στου οι α ητ τη τοι
οι νι κη σαν τες την πλα νην τη δυ να
μει του Σταυ ρου α πο λαυ ε τε την χα
ριν αι ω νι ως της ζω ης τυ ρα α α
αν νων α πει λας ουκ ε επτο ηθη τε βα
σα α α α νοις αι κι ζο με νοι οι ευ φραι
νε σθε και νυν τα αι μα τα υ μων γε γο
νεν ι α μα τα ταις ψυ χαις η μων πρε σβευ

σα α τε του σω θη ναι τας ψυχα ας η ημων
Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον, Τί ὑμᾶς καλέσωμεν

Ξύλῳ προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν
ἀσπόρως, ἡ Τεκοῦσά σε Ἀμνάς, κατεξαίνετο τὰς
ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ; Υἱέ μου, πῶς
σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον, πῶς θνήσκεις, ὁ
ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος, λόγον μοι δὸς φῶς
γλυκύτατον, βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ
δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ φάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος Ἱ Πα

Ἰω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
και ευ λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σου
νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
τε ευ μα

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

Ἀ α χραν τε θε ο το ο κε η εν ου
ρα νοις ευ λο γη με ε νη και ε πι γης δο

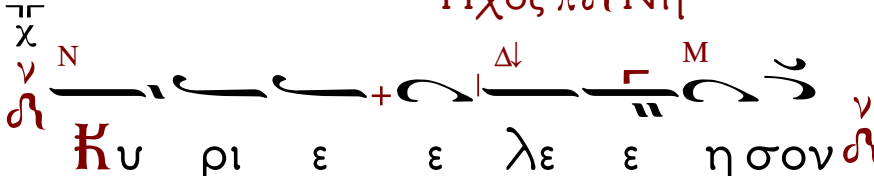
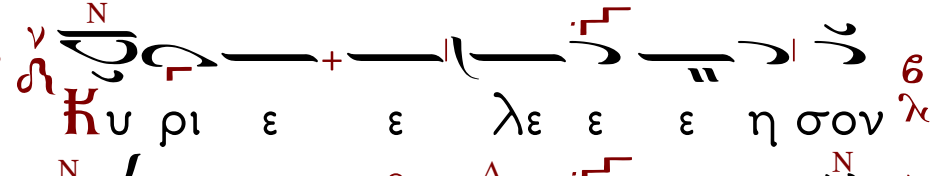
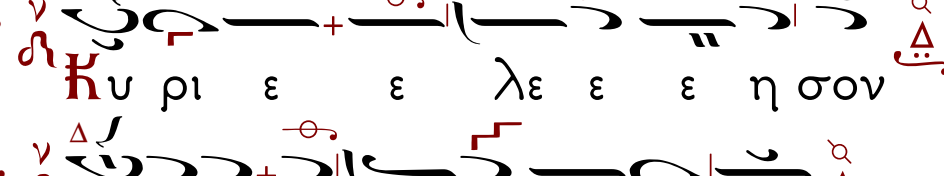
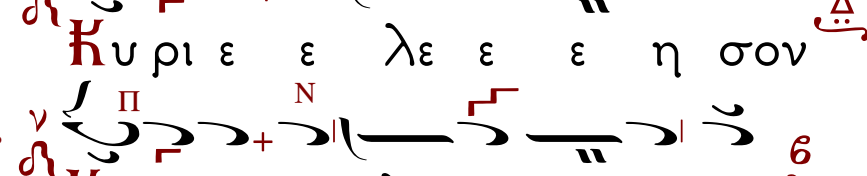
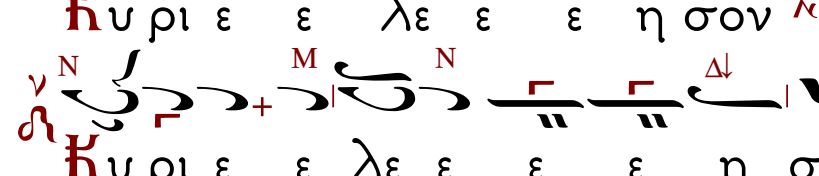
ζο λο γου με ε ε νη χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ

τε ε ε π q

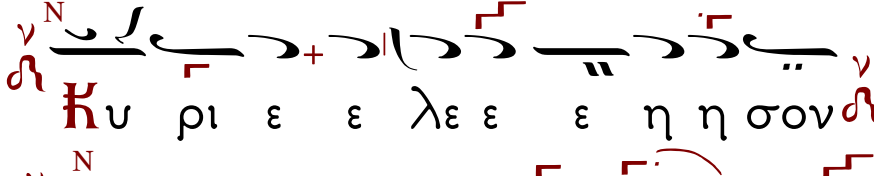
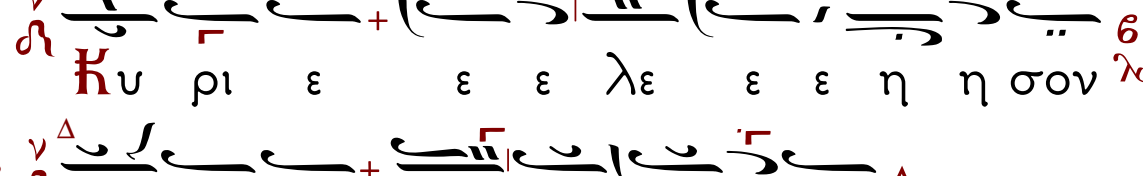
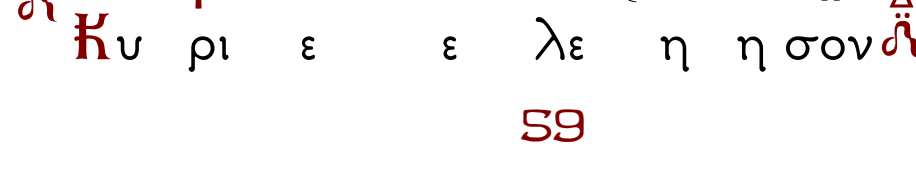
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

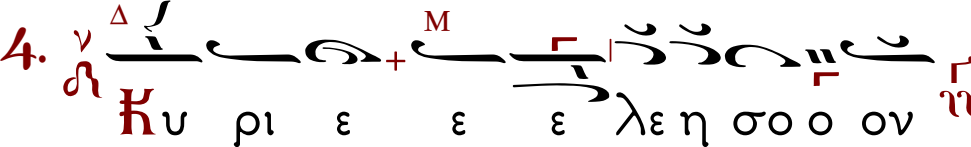
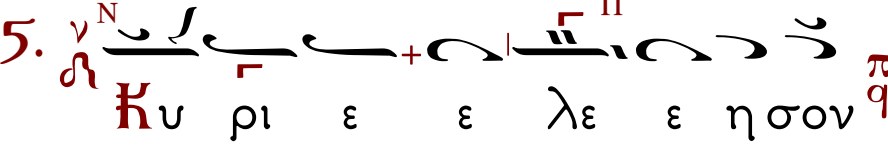
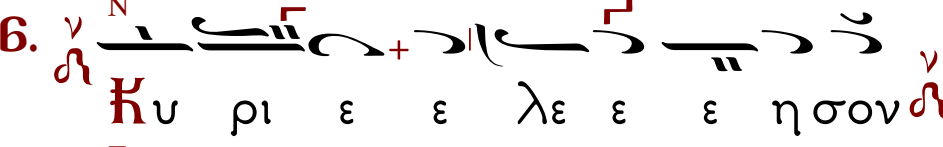
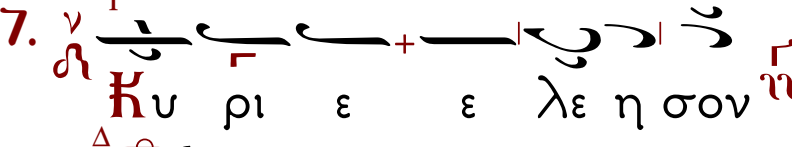
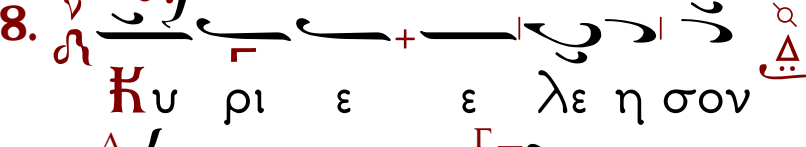
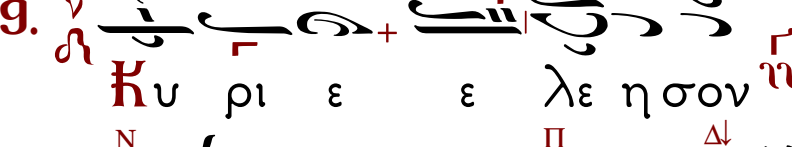
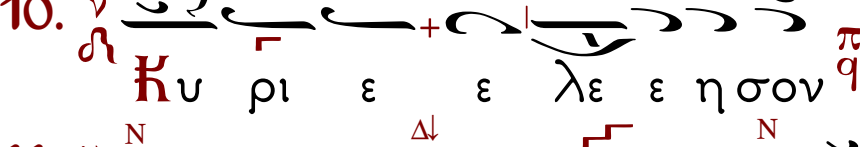
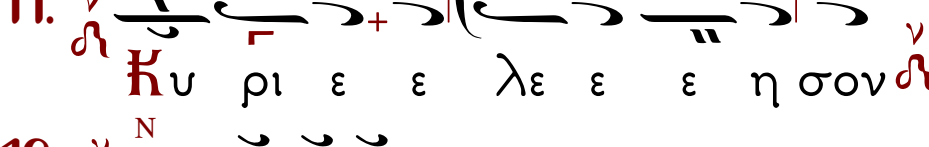
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

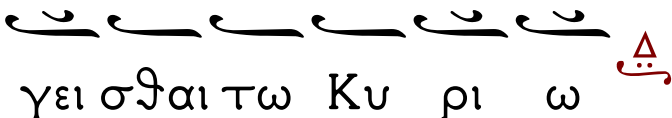
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

 Δ μη ην

Σπχ. α' **Δ** γα θον το ε ζο μο λο

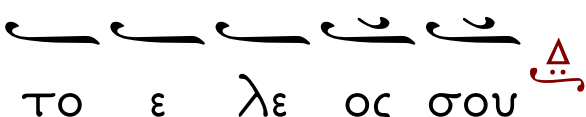
 γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

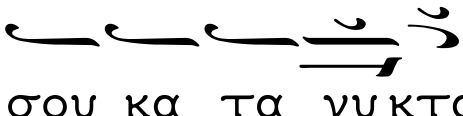
 νο μα τι σου Υ ψιστε

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

  6
τερ σω σον η μας

Σπχ. β' **Τ**ου α να γ γε λειν τω πρω ι

 το ε λε ος σου και την α λη θει αν

 σου κα τα νυ κτα

 Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

ζ + σ σ σ ο η μ α ς 6.

Σπχ. γ' $\overset{\chi}{\underset{\Delta}{\circ}}$ **Ο** τι ευ φρα νας με Κυ ρι ε

 εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

 γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο μαι

$\bar{\chi}$
 Δ αἰς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω

 τερ σωσον η̅μας

Σπχ. δ^ν $\overset{\chi}{\underset{\Delta}{\curvearrowright}}$ **Θ** τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε

ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α

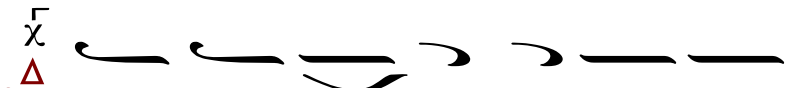
ΕΝ ΑΥΤΩ

χ
 Δ +

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

 τερ

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

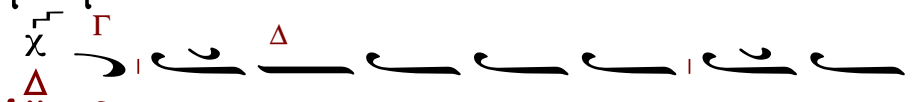
Το τελευταῖον.
Ταῖς πρεσβυταῖς της Θεο

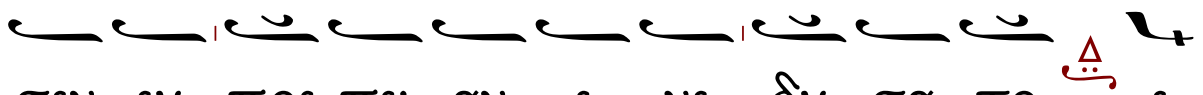

το οκου Σωτηρ σωσον ημας

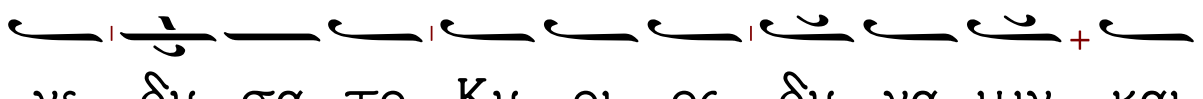
Ἀντίφωνο Β'

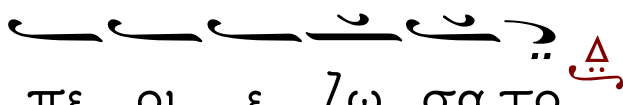
Ἦχος Δι

Δ μη ην

Σπχ. α'
Ο Κυριος εβασιλευ

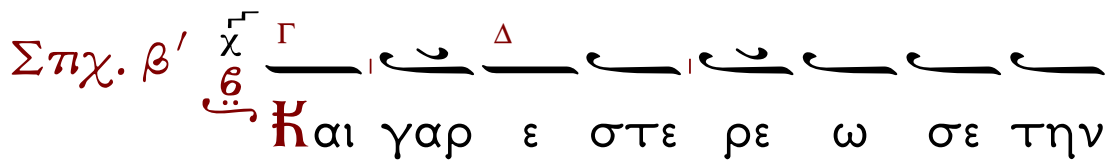

σεν ευπρεπειαν ενεδυσατο

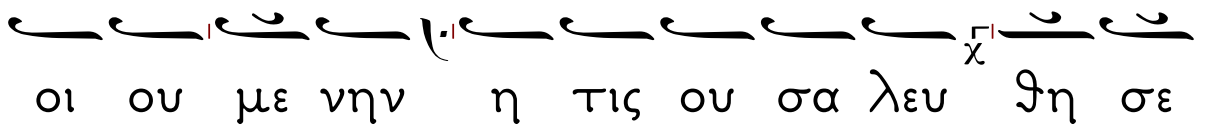

νεδυσατο Κυριος δυναμιν και

περιεζωσατο

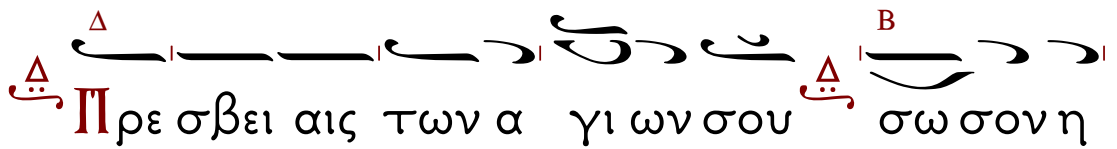

Πρεσβυταις των αγιων σου σωσον η

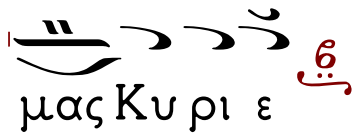

μας Κυριε

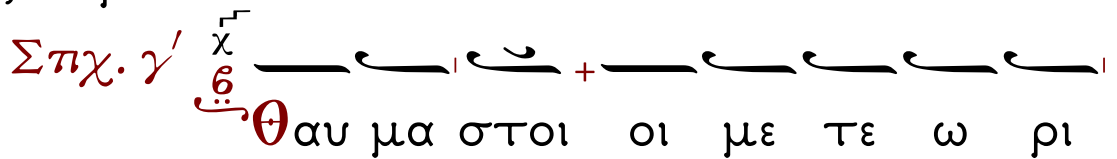
Σπχ. β' και γαρ ε στε ρε ω σε την

 οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

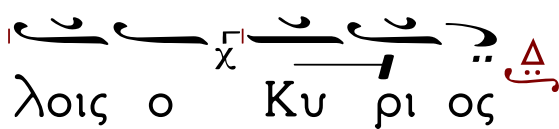
 ται

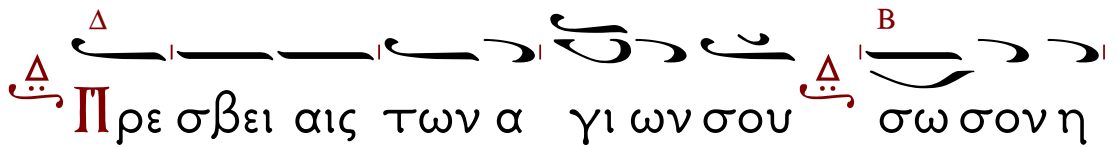
 Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

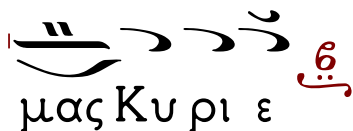
 μας Κυ ρι ε

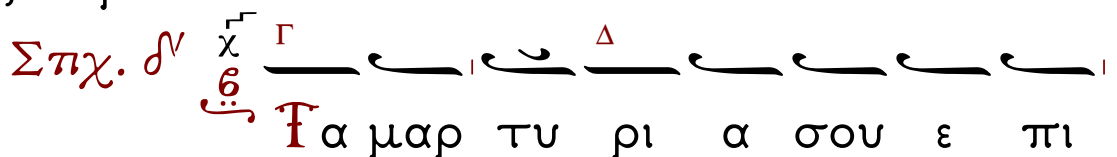
Σπχ. γ' Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θα λασ σης θ αυ μα στος εν υ ψ η

 λοις ο Κυ ρι ος

 Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η

 μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ' Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει

α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη

τα η με ρων

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι ημων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου
εν Α γι οις θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου

εν Α γι οis θαν μα στοs ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ'

ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας

Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ♫ Πα

Χ Π
π ρ ω σ ο ν Κυ ρ ι ε τ ο ν λα ο ν σου

+ και ευ λο γη σ ο ν την κλη ρ ο νο μι αν σου

π ρ νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ

βα α ρ ω ν δω ρ ο υ με ν ος και το σ ο ν φυ

λα α τ τ ω ν δι α του Σταυ ρ ο υ σου πο λι ι

τε ευ μα

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ἦχος $\frac{4}{\text{q}}$ Πα

$\frac{\pi}{\text{q}}$
π

0

μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας

τω το κω σου $\frac{\Delta}{\text{q}}$ και χει ει ρας του Συ με ων

ευ λο γη η σας ως ε πρεπε $\frac{\pi}{\text{q}}$ προ φθα σας

και νυν ε σω σας η μας Χρι στε ε ο Θε ος $\frac{\pi}{\text{q}}$

αλλ' ει ρη η νευ σον εν πο λε μοις το πο

λι τευ μα $\frac{\Delta}{\text{q}}$ και κρα ται αι ω σον βα σι λεις

ους η γα πη η σας $\frac{\Delta}{\text{q}}$ ο μο νος φι λα αν θρω

ω πο ο ο ος $\frac{\pi}{\text{q}}$

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΛΕΙΦΘΕΙΣ ΚΥΡ. ΙΔ'**

Προκείμενον. Ἦχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα **1:21-24; 2:1-4**

Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἄρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἤλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρίνα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω, ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθῶς ἐπὶ

πάντας ὑμᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ'

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Κοινωνικόν

Ἦχος 4̣ Πα̣

^π₉ ^λ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι ^π₉ και το ο νο μα
 α Κυ υ ρ ι ι ο υ ^η ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μ αι ^π₉ Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι ι ι
 ι α α α α ^π₉

Σπῖχος. ^π₉ Ε πι σ τε υ σα δι ο ε λα α
 λ η σα ^Δ ε γ ω δε ε τα π ει ν ω θ η ν σ φ ο δ ρ α ^π₉
^π₉ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι ^π₉ και το ο νο μα
 α Κυ υ ρ ι ι ο υ ^η ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Στίχος. ^Π ^π Τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ πε ρι παν των ^π ων αν τα πε δω κε

μει ^π

^Π ^π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π

Στίχος. ^Π ^π Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του ^π₉

^Π
^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π₉ και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^π₉

Στίχος. ^π₉ ^ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π₉ ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π₉ δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π₉

^Π
^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι
 ι α α α α ^π

Στίχος. ^π **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την
 α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ
 γε τη σε σε ^π

^π **Π** ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα
 α Κυ υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε
 σο ο ο ο μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πq

Σπῖχος.

^πq **Θ** λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^πq και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^πq

^πq ^Π **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πq και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^πq ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^πq Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^πq

Σπῖχος.

^πq **Θ** υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^πq εν χω ρα ζωων των ^πq

σο ο ο ο μαι ^{π₉} Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^{π₉}

Σπύχος.

^{π₉} Γας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α

πο δω σω ^{π₉} ε ναν τι ον παντος του λα ου

αυ του ^{π₉} εν αυ λαις οικου Κυ ρι ου ^{π₉} εν

με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^{π₉}

^{π₉} ^Π Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^{π₉} και το ο νο μα

α Κυ υ ρι ι ου ^{π₉} ε πι κα λε ε ε

σο ο ο ο μαι ^{π₉} Αλ λη λου ου ου ι ι ι

ι α α α α ^{π₉}

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν το φῶς το ἀλη θι νον ε λα

βομεεν Πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρο μεν

πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι

α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ

η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

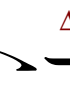
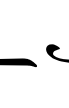
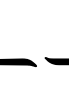
Ἦχος Δι
Ἄ μην α μην α μην εἰς α

φε σιν α μαρ τι ων και εἰς ζω ην αι

ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^M
^Δ α μην ^Δ ^Θ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
^B
^Δ
^Δ
^Δ
^Δ
^Δ

Τόν Εὐλογούντα...

^Δ
^Δ
^Δ
^Δ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.